



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

Secvnda Precatio. Adueniat regnum tuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

SECUNDA PRECATIO.

Adueniat regnum tuum.

Ordo petitionum, siue rerum qua petuntur sapientissimus.

Cur petamus, ut regnum Dei adueniat.

Petitur agnitionis effectus, et gubernemur à Spiritu S.

Quemadmodum primo articulo precati sumus, quæ ad honorem & gloriam nominis Dei continent, ut prohibeat Deus, ne sui nominis preceptu mundus sua mendacia atque malitiam infiducet ac tegat, sed ipse eius gloriam claram habeat inuiolabilem, cum in doctrina tum in vita, ut per se celebretur & extollatur laudibus, ita quoque hic precamur, ut regnum eius veniat. Verum sicut nomen Dei per se sanctum est, nos tamen oramus, ut apud nos quoque sanctum sit: ita quoque regnum eius veniat, citra nostram precationem. Nihilominus tamen precamur, ut ad nos veniat, id est, inter nos, & apud nos versetur, ita ut nos quoque pars simus eorum, inter quos nomen eius sanctificetur, & eius regnum floreat.

Quid autem regnum Dei dicitur? Responsio. Nihil aliud, quam quod supra in Symbolo fidei audimus, quod Deus Filium suum Iesum Christum in mundum miserit, ut nos à Diaboli potentia & captiuitate redimeret, inque libertatem assereret, & ad se perducere regeret, veluti rex iustitiæ, vitæ, salutis & felicitatis aduersus peccatum, mortem, & malam conscientiam. Ad quod etiam Spiritum sanctum largitus est, qui gratia nobis offerret, per sanctum verbum suum, perque virtutem suam nos in fide illuminaret & fortificaret. Eam ob rem hinc primùm precamur, ut id quod Christus nobis impetrauit, apud nos fiat efficax, ut eius nomen celebretur, per sanctum Dei verbum, & vitam per & Christianè institutam: ut & nos qui accepimus, illud cōstanter retineamus, & quotidie in eo crescamus, ac idem ab alijs certatim arripiatur, & potenter per mundum dominetur, ut multi ad regnum gratiæ perueniant.

veniant, redemptionis hanc participes, per Spiritum
sanctum adducti, ut omnes ita in huius regis regno hic
inchoato, perpetuò maneamus.

Siquidem regnum Dei duplici ratione ad nos venire
dicitur, Semel in hoc mundo temporaliter per Verbum
& idem. Deinde aeternaliter, & hoc per revelationem.
Iam utrunque hoc precamur, ut & ad eos veniat, qui
nondum in eo versantur, & ad nos, qui illud consecu-
ti sumus, quotidianis incrementis auctum, & in futuro
in vita aeterna & immortalis consummandum. Horum
omnium non alius, quàm hic sensus est: cœlestis ac
omnipotens Pater, precamur te, ut nobis initio tuum
Verbum impertire digneris, ut Evangelium purè ac
sincere per mundum prædicetur. Deinde, ut per fidem
quoque susceptum in nobis operetur, ac vivat, ut ita
regnum tuum inter nos erectum vigeat, per verbum ac
virtutem Spiritus sancti, ut regnum Diaboli abolitum,
prorsus extirpetur, ne quid iuris aut potestatis illi in
nos relinquatur, donec prorsus subuersum fuerit, pec-
catis, morte & orco extinctis, ut nos perpetuò in per-
fecta iustitia ac felicitate vivamus.

Ex his omnibus, vides, nos hoc loco non pro frusto
panis, aut re aliqua temporali & transitoria precari,
sed pro aeterno thesauro, cuius precium est inæstima-
bile. Breuiter pro omnibus ijs, quæ Deus ipse possidet,
quæ multò maiora sunt, quàm ut homo animo concipi-
pere auderet eam fiduciam tanta postulandi, nisi ipse
hæc petenda nobis in mandatis dedisset. Verùm quo-
niam Deus est, & quidem omnipotens, eum etiam ho-
norem sibi vendicat, ut multò plura ac magnificen-
tiora largiatur, quàm vllus queat mente comprehen-
dere. Veluti fons perennis & indefinens, qui quò
largius ac copiosius manando exundat, hoc liberali-
us semet effundit. Nec quicquam impensius à nobis
flagitat, quàm ut multa & magna ab eo postulemus;

*Duplici
ratione venit
regnum
Dei ad nos.*

*Sententia
verborum
huius peti-
tionis.*

*Hæc petitio
complecti-
tur summa
ac prima
bona, magis
ad spiritum,
quàm cor-
pus perti-
nentia.*

*Exemplum
depingens
imbecilli-
tatem &
Stuporem
cordis hu-
mani fu-
gientis. De-
m.*

& contra nobis inferus est, nihil audacter & contumaciter à sua benignitate petentibus & postulantibus. Nam veluti cum opulentissimus & potentissimus Cæsar alicui mendico eam optionem & precandi libertatem offerret, vt quodcumque eius ferret animus, à se optaret & peteret, se paratum esse munera, planè regi & magnifica largiri petenti: ille verò stolidus non plus sordido postularet sorbitio, meritò vti que ille pro se delerato nebulone & homine nequã haberetur, qui Cæsarem maiestatis mandatum ludibrio haberet, nequè dignus esset amplius, qui in conspectu Cæsaris admitteretur: Ita quoq; Deo extremè contumeliosum est tanta tamq; ineffabilia bona nobis offerenti & pollicenti, si eius inexhaustam benignitatem cõtenuamus, aut nos certò consecuturos non speremus, ac pro fructu panis impetrando precari sustineamus.

*Petamus
hoc ordine
Et antefe-
ratur bo-
na eterna.*

Verùm enimuerò omnis hæc culpa impietatis incredulitati nostræ assignanda est, non tantum bonitatis de Deo sibimet pollicenti, vt crederet ventrem à Deo nutritum iri, omitto, vt indubiè speraret, aliquando sui modi bona immortalia se consecuturum. Quare contra nos muniamus, hocq; imprimis petamus, ut quidem reliqua quoq; omnia abundè habedimus, vt luti Christus ipse docet: *Quærite primum regnum Dei, & cætera omnia adijcientur vobis.* Quomodo enim pateretur rerum temporalium nos vegeri inopiam cum æterna & cœlestia bona se nobis certè daturus persanctè receperit?

TERTIA PETITIO.

Biat voluntas tua, quemadmodum in celo, sic etiam in terra.

Hactè